

ὅτι καὶ ὑγιoύς ἀκόμη παιδίον ἢ σπονδυλικὴ στήλη κάμπτεται πλαγίως, ὅταν βαστάζῃ αὐτὸ ἡ μήτηρ ἢ ἡ τροφός του πάντοτε ἐπὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ βραχίονος, ἕως ὅτου ἕνεκα τῆς μονομεροῦς πίεσεως τὸ παιδίον ἀπομάθῃ ἐπὶ τέλους νὰ κρατῇ στάσιν ἐντελῶς εὐθυτενῇ.

Ὅταν τὸ παιδίον, βρέφος εἰσέτι, σύρεται πάντοτε ἀπὸ τὴν μίαν μόνον καὶ τὴν αὐτὴν χεῖρα, συμπαράσύρεται συγχρόνως ἢ μία του ὠμοπλάτης καὶ τὸ οἰκτεῖον μέρος τῆς σπονδυλικῆς στήλης εἰς θέσιν ὑψηλοτέραν καὶ ἐδῶ παραμένει κατόπιν διαρκῶς, οὕτως ὥστε πολλάκις βλέπομεν ἀνθρώπους ἡλικιωμένους ἔχοντας τὸν ἕνα ὦμον ὑψηλότερα τοῦ ἑτέρου κείμενον. Φανερόν δὲ εἶνε ὅτι πολὺ ἐπιβλαβέστερα ἀποβαίνουν αἱ τοιαῦται ἐσφαλμέναι κινήσεις, ὅταν τὰ ὀστέα στερεῶνται τῆς ἀναλόγου στερεότητος, ὅταν μένωσιν ἀνωμάλως χονδρώδη καὶ πλέον τοῦ δέοντος εὐκαμπτα καὶ ἐκθιέωνται ἀενάως εἰς τὰς ἐπηρεάς τοῦ βάρους, τῆς πίεσεως καὶ τῆς ὀκλήσεως, ἕως οὗ τέλος εἰς τὴν παρὰ φύσιν ταύτην θέσιν των ἀποσκληρυνθῶσιν. Ὅμοιως καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν τὰ παιδιά μανθάνουσι νὰ περιπατῶσι, πολλάκις γίνεται αἰτία διαφόρων στρεβλώσεων τῆς σπονδυλικῆς στήλης, τῆς λεκάνης καὶ τῶν σκελῶν, πρὸ πάντων δὲ ἡ κακὴ ἐκείνη καὶ ὅμως παρ' ἡμῖν λίαν εὐχρηστος συνήθεια τοῦ ν' ἀναγκάζωμεν τὰ παιδιά ἐπὶ μακρὸν χρόνον νὰ ἴστανται καὶ νὰ περιπατῶσιν, πρὶν ἢ ἀκόμη τὰ σκέλη ἀποκτήσωσιν τὴν ἀναγκαίαν στερεότητα ὅπως δυνηθῶσι νὰ βαστάσωσι τὸ βάρος τοῦ σώματος.

Διατείνονται ὅτι ἡ σκολίωσις γεννᾶται ἀπὸ τοῦ ἔκτου μέχρι τοῦ ὀγδόου ἔτους τῆς ἡλικίας, καὶ εἰς τὰ κοράσια μάλιστα ἕνεκα τῶν ἀσθενεστέρων σπονδύλων καὶ τῶν ἀδυνατωτέρων μυῶνων κατὰ τὰ ὀκτὼ ἕως ἐννέα δέκατα ὅλων τῶν περιπτώσεων. Πολλοὶ ὅμως εἰδικοί ἐπιστήμονες, ἀπὸ τοῦ Malgaigne μέχρι τοῦ Hueter, ὑπέδειξαν δικαίως τὸ ἀναμφισβήτητον γεγονός, ὅτι μόνῃ ἀφορμῇ αὐτῆς εἶνε ἡ ἀσύμμετρος ἀνάπτυξις τοῦ σκελετοῦ, τῆς σπονδυλικῆς στήλης δηλαδὴ καὶ τῶν πλευρῶν.

Παρατηρήθη ὑπὸ τῶν ἱατρῶν, ὅτι ἐκτὸς τῆς ἐμφύτου ἢ λίαν πρωῒμως προσκτηθείσης ῥοπῆς πρὸς σκολίωσιν, ἥτις

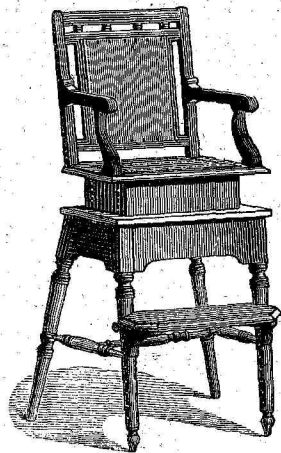
ἀκόμη πρὸς τὴν σχολὴν οὐδὲν ἔχει τὸ κοινόν, καὶ ἐκεῖν σκολίωσις ἢ ἀναπτυσσομένη διαρκούσης τῆς εἰς τὸ σχολεῖον φοιτήσεως προκαλεῖται κυρίως ἐκ μηχανικῶν αἰτίων, ἴτοι ἐκ τῆς κακῆς τοῦ ὅλου σώματος στάσεως καὶ ἀποκλειστικῆς ἐργασίας διὰ μόνου τοῦ δεξιοῦ βραχίονος, αἰτίων ἅτινα πρὸ πάντων ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔχουσι τὴν ῥίζαν αὐτῶν. Ὅταν βλέπομεν τὰ παιδιά πῶς ἐκτελοῦσι κατ' οἶκον τὰς γραφικὰς τῶν ἐργασίας ἢ πῶς ἀναγινώσκουσι, πῶς κάθηνται πρὸ ὑψηλῶν τραπεζῶν μετὰ ὀριζοντείων ἐπιφανειῶν ἢ καὶ ἀκόμη πρὸ τῶν σανιδωμάτων τῶν παραθύρων, τὴν ἀτημελῆ καὶ ἐπικλινῆ στάσιν των ἀπέναντι λοξῶς τεθειμένου τετραδίου, πῶς κάθηνται ἐπὶ ἐδωλίων οὐδὲν ἔρεισμα παρεχόντων εἰς τὰ κεκοπιακῶτα νῶτά των, τότε βεβαίως δὲν πρέπει νὰ καταλαμβανώμεθα ὑπὸ ἀπορίας διὰ τὴν μεγάλην ἐξάπλωσιν τῆς σκολιώσεως τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ σώματος.

Ἐδωλίον τι, ἢ θρανίον, ἢ κάθισμα μὴ ἀνταποκρινόμενον πλέον πρὸς τὸ σῶμα τοῦ παιδίου, δὲν εἶνε μόνον ἄχρηστον, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβές, ἐπειδὴ ἐξαναγκάζει αὐτὸ νὰ ἔχῃ στάσιν κυρτὴν καὶ ἀψύσικον. Ἐνεκα δὲ τούτου χάριτας ὁμολογοῦσιν οἱ τε ἱατροὶ καὶ οἱ παιδαγωγοὶ τῆς Γερμανίας τῷ ἐν Zeitz διαπρεπεῖ βιομηχανῷ Naether ἐπὶ τῇ κατασκευῇ ἔδρας, δυναμένης εὐκόλως νὰ ὑποστῇ διαφόρους μετασχηματισμούς, ὥστε κατ' ἀρέσκειαν νὰ προσαρμόζῃται εἰς παιδικὸν ἀνάστημα ἀπὸ ἡλικίας ἐξ ἕως δεκατεσσάρων ἐτῶν. Τοιαύτη τις παιδικὴ ἔδρα (Εἰκ. 2 καὶ 3), παρακολουθοῦσα τὸν ποῦν τινὰ κατὰ πόδας τὴν αὔξησιν τοῦ παιδιοῦ σώματος καὶ ἐκαστοτε προσαρμοζομένη εἰς τὸν κορμὸν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ μῆκος τῶν σκελῶν αὐτοῦ, ὁμοίως δὲ καὶ τράπεζα δυναμένη καθ' ὅλον τὸν τῆς φοιτήσεως χρόνον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γραφεῖον, εἶνε, νομίζομεν, δι' ἕκαστον πατέρα τὰ μόνον χρήσιμα καὶ πρακτικὰ ἐπιπλά, διὰ τῶν ὁποίων δύναται κατόπιν πλείστας ν' ἀποφύγῃ θυσίας χάριν τῆς υἱείας τοῦ τέκνου του.

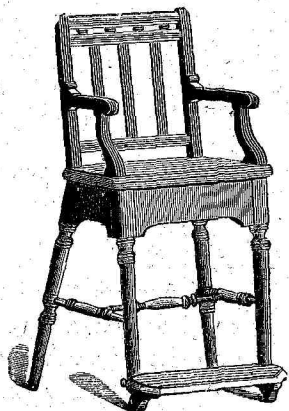
(ἔπεται συνέχεια.)

Σχῆμ. 1.

Σχῆμ. 2.

Σχῆμ. 3.

ΠΕΡΙ ΥΠΗΝΩΤΙΣΜΟΥ

ὑπὸ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ.

(τέλος).

Εἰς τὴν τετάρτην κατηγορίαν τῶν ἐφ' ὧν ἐπέχω θέλω ἔτι νὰ κατατάξω καὶ ὅσα τινές, εἰ καὶ ἀκριβεῖς φαινόμενοι παρατηρηταί, διηγοῦνται περὶ ἀβακίων, εἰς ἃ μικρὰ ἐγκλείεται λιθίνη γραφίς, ἢ περὶ βιβλίων, ἐν οἷς τίθεται χάρτης μετὰ μικροῦ χρωστήρος, καὶ, εἰς φῶς λαμπρόν, τῶν θεατῶν ἔχον-

των τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ βιβλίου ἢ τοῦ ἀβακος, γράφονται ἐν αὐτοῖς ἀπαντήσεις εἰς ἐρωτήσεις, ἃς ὁ βουλούμενος προτείνει.

Τὰ περὶ τούτων διὰ μακρῶν ἐκτίθενται ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ Nord und Süd (Αὔγ. 1885, S. 286). Ἐνεκα